

serne bliver med den regering, som de har valgt til at repræsentere sig.

Jeg synes, det er meget vigtigt at få understreget, at østrigere ikke skal skæres over én kam, og den østrigske befolkning, de østrigske vælgere, skal selvfølgelig selv vælge, hvilken kombination deres parlament og deres regering skal have. Men vi er nødt til at sige, at der er nogle, vi har værdifællesskaber med, der er nogle, vi ikke har værdifællesskaber med, og der er nogle, der træder meget ved siden af de værdifællesskaber, som de forskellige alliancer, vi har tilsluttet os, er baserede på.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg er fuldstændig enig med fru Helle Degn i, at vælgerne fortjener bedre end Jörg Haider, og der er ikke tale om, at man er nedladende, når man siger det. Det er en fuldstændig legitim politisk opfattelse at have, og den skal vi give udtryk for.

Men det store spørgsmål her er: Er det noget, man skal opnå gennem demokratisk politisk kamp i Østrig, eller skal man opnå det gennem bureaukratiske manøvrer og intervention udefra? Jeg mener det første, ikke det sidste, som tilfældet er med EU's sanktion, hvor man udefra forsøger at presse nogle andre holdninger igennem.

Jeg vil godt spørge fru Helle Degn: Har socialdemokraterne haft den tanke, at når 27 pct. af østrigerne har stemt på Jörg Haider, kan det skyldes ønsket om et oprør mod et socialdemokratisk-konservativt pampersystem, som gennem mange, mange år har kvalt den demokratiske politiske debat i Østrig? At der med andre ord er tale om, at mange mennesker ikke har følt, de kunne reagere anderledes i deres protest end ved at stemme på Jörg Haider, og at det i forlængelse heraf i virkeligheden er de østrigske socialdemokrater og konservative, der bør gribe i egen barm frem for at bede om hjælp udefra?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg syntes, jeg hørte i statsministerens besvarelse af forespørgslen, at statsministeren understregede, at han respekterer den beretning, som er afgivet af Det Udenrigspolitiske Nævn, og for at vi kan være hundrede procent sikre, inden denne debat er slut, vil jeg indstændigt

bede statsministeren bekræfte i sin svarrunde, at jeg har hørt rigtigt.

Problemet er jo – og det bliver vi nødt til at få afklaret under denne debat, i hvert fald inden Enhedslisten kan stemme for det forslag til vedtagelse, fru Helle Degn har fremsat – at statsministeren sagde i går, at han ikke havde fået nogen næse. Men hvad der er endnu værre, er, at hvis han i øvrigt respekterer beretningen, kan han jo gøre ligesom hr. Uffe Ellemann-Jensen i sin tid og hænge sine næser op på væggen. Men statsministeren skal respektere beretningen, og jeg går ud fra og håber, at også Socialdemokratiets ordfører er enig i det.

Statsministeren kom til at sige til pressen i går – sådan hørte jeg det – at dette her får ingen praktiske konsekvenser. Jeg vil gerne bede fru Helle Degn understrege, at når vi har lavet den beretning i fællesskab – Enhedslisten har også været med, og vi har været glade for det samarbejde, vi har haft, også med formanden for Det Udenrigspolitiske Nævn – betyder det selvfølgelig, at det, der står, har de praktiske konsekvenser, som lige præcis står beskrevet. Det håber jeg vi kan få bekræftet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, der er en modsætning i det, den socialdemokratiske ordfører siger. På den ene side sagde den socialdemokratiske ordfører, at statsministeren ikke kunne have gjort andet end at sige ja til denne erklæring om Østrig, og på den anden side sagde den socialdemokratiske ordfører, at man i Socialdemokratiet accepterer en beretning, hvori det hedder, at Det Udenrigspolitiske Nævn finder, at regeringen helt klart burde have rådført sig med Nævnet forud for beslutningen. Begge dele kan jo ikke være rigtige, for statsministeren kan ikke have truffet den rigtige beslutning, hvis han i øvrigt helt klart burde have rådført sig med Nævnet. Hvilken af fortolkningerne vælger Socialdemokratiet?

Så vil jeg også godt bede den socialdemokratiske ordfører om at afstå fra at gentage heroppefra, at forskellige partiledere har været kontaktet. Det er sådan set sagen fuldstændig uvedkommende, hvem statsministeren diskuterer med uden for formelle rammer som f.eks. Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er sagen fuldstændig uvedkommende. Men vi kan jo godt se, at denne diskussion og også det forslag til vedtagelse, der er fremsat i dag, handler om, at de